

Képzeld el! 2. - Akció az irodában

Imagine! Part 2 - Action in the office

A 2018.1. lapszámában jelent meg a sorozat első része: [„Képzeld el!”](#)

JÁTÉK EGY RÉSZBEN

HELYSZÍN: JÓLLÉTVÖLGYE, MEGYEI EGÉSZSÉGFEJLESZTÉSI IRODA.

JÁTSZÓDIK: EGY MÁRCIUSI HÉTFŐ REGGELEN.

SZEREPLŐK:

BÖLCS ANNA, 41 ÉVES EGÉSZSÉGFEJLESZTÉSI SZAKEMBER, IRODAVEZETŐ

KEDVES JÚLIA, 28 ÉVES KOMMUNIKÁCIÓS SZAKEMBER, INFORMATIKUS

SZORGALMAS LÁSZLÓ, 36 ÉVES EPIDEMIOLÓGUS

A tágas terem egy intelligens épületben helyezkedik el, padlója és falai fehér kőlapokkal burkolva, ergonomikus íróasztalok, székek, az ablakokon át szűrte fény áramlik széjjel. A levegő kellemes. Az egyik íróasztalon tálca, kiürült kávéscsészével, másutt példás rend. László lép be.

L: Uhh, már azt hittem, sosem érek ide, akkora a tömeg a futóversenyen. Addig kerülgettem őket, míg végül csak beálltam én is, ha már úgyis futnom kellett. Persze csak így urasan, semmi sportcucc...

A: Jól tetted! Épp időben vagy, most ittuk meg a kávé. Kezdd el, de előbb mondok egy jó hírt! Az ez évi támogatás megérkezett, bátran költekezhetünk, és kiírhatjuk a tervezett egészségfejlesztési szintérpályázatokat.

L: Nahát, korábban jött, mint tavaly! Ez király!

A: Az bizony! Akkor először vegyük sorra a „Tedd egészségessé a környezeted!” kampánnyal kapcsolatos teendőket.

J: Mindjárt mondom, de sajnos nekem egy rossz hírem van. A mamám most írja, hogy síelés közben eltörte a bokáját. Éppen tartanak hazafelé.

A: Ó, szegény!

J: Szerencsére jól van, gyorsan ellátták, de egy ideig segítségre szorul. És az egész nem egy hét lesz.

A: És nem is kettő, igaz? Mert két hét múlva utazol a gyerekekkel az erdei táborba...

J: Ez az! Nem tudok elmenni! Valakinek be kell ugrania helyettem. Közben a nővérem már reagált, ezen a héten ő lesz anyákkal, de a következőket nem tudja megoldani, úgyhogy nekem kell bedobni magam.

L: Megkérem az öcsémet, biztos elvállal még egy turnus táborvezetést.

J: Kösz szépen, így hirtelen én is rá gondoltam.

A: Megoldjuk, ne félj, és jobbulást kívánunk a mamádnak!

J: Kösz, meglátjuk! Otthonról dolgozom, persze.

A: Nos, az országos kampányközpont küldött már valamit?

J: Megkaptam tőlük a kommunikációs anyagokat, már át is néztem. Ma átpasszolom a sajtóanyagot a szerkesztőségbe. Jött hozzájuk egy kezdő újságíró csajszi, nagyon rokonszenves, holnap együtt kávézunk, segítek neki összerakni egy hosszabb írást a kampányról. A lakossági tájékoztatókat

holnap postázhatjuk a szokásos címekre: a házi-orvosoknak, a szakellátóknak és az iskoláknak. Szerda délelőtt pedig megyek veled a tévébeszélgetésre.

A: Nagyon jó, majd előtte egyeztessünk! Mikor indul a Facebook-kampány?

J: Még válogatom a képeket, de holnap délután felteszem az első posztot, azután két-három naponta újakat. A központból kapott képekből a hírlevelünkhöz úgyis kell válogatnom. Abban a hírek rovatot egyébként már befejeztem, és már csak az iskoláktól beérkezett beszámolókat szerkesztem, úgyhogy a hírlevél is elkészül a héten.

A: Ügyes vagy! Körvonalazódik a kampányhoz kapcsolódó Egészségforum is?

J: Elkezdtem szervezni. A meghívótervezetet a napokban átküldöm neked. A teremfoglalás még függőben, de rajta vagyok, a kajaköltségekre pedig már találtam egy támogatót. Ja, és pénteken lesz a területi kommunikációs továbbképzés, interjú-technikai tréning a téma.

Anna László felé fordul, aki a laptopján ábrát szerkeszt, és úgy tűnik, nincs jelen.

A: Hogy áll a negyedéves kérdőíves szondázás? ... Hm? ... Hm? ... Különbén tegnap leesett a fejem, és piros fogselyemmel varrtam vissza...

L: Mi? Mi van?

A: Azt kérdeztem az előbb, hogy áll a negyedéves kérdőíves szondázás?

L: Bocs! Az ábrák! A beérkezett és az on-line kitöltött kérdőívek értékelését befejeztem, és az eredmények tényleg nagyon érdekesek: a többség, 76 százalék, nem a bicikliutak, hanem a kirándulóhelyek fejlesztését tartja fontosabbnak. A járások közti gyaloglóversenyt pedig a válaszolók több mint 80%-a nagyon jónak ítélte, és folytatást várnak.

A: Az iskolai felmérés előkészítése hol tart?

L: Az iskolai védőnők tréningje befejeződött, megkapták a kalibrált mérőeszközöket, a kérdőívek tesztelésén túl vagyunk, és a részt vevő osztályokat

is megkerestük. Így a jövő héten indulhat, ahogy terveztük.

A: Mikorra várható az egészségjelentés? Jó lenne friss adatokat használni a most induló kampányhoz, és a múlt évi járási egészségterv teljesítéséről szóló értékelést be szeretném mutatni az Egészségforumon.

L: Az országos központtól kapott elemzések meg a saját, helyi szondázások eredményeiből már összeállítottam a jelentésünket, már csak a következtetéseket, az üzeneteket csiszoljuk Julival. A héten átküldjük az első változatot.

A: Kösz, hétvégén átnézem, úgyhogy a jövő héten be is mutathatjuk a sajtónak. Mit csinálsz még a héten?

L: Pénteken én is továbbképzésre megyek, az iskolai felmérés helyszíni ellenőrzése lesz a téma.

A: Én ma délelőtt a járási polgármesterekkel találkozom, hogy egyeztessünk, mit tehetnek az önkormányzatok az egészséges környezetért. Délután lesz a Vállalkozások Szövetségének vezetőivel egy megbeszélés hasonló témában. Viszek magammal mindkét megbeszélésre a központtól érkezett tájékoztatókat. Juli, kérlek, készíts össze egy-egy csomagot.

J: A civilekkel mikor találkozol? Mert ahhoz is összekészítem a poszttereket és a brosúrákat.

A: Még tart az időpont egyeztetése, de úgy néz ki, hogy csütörtök este lesz. Jó lenne, ha oda te is el tudnál jönni. Biztos lesz olyan kérdés, amit te jobban meg tudsz válaszolni. Múltkor is égtem, mert valamilyen közös munkát támogató internetes programokról kérdeztek, de tudod, én nem vagyok egy internetguru...

J: Tudom. Jó, persze! Hát, elég sokfelé kell figyelni ezen a héten! Laci, válaszolt közben az öcséd a táborvezetésre?

L: Nézem! Azt írja, a felesége valamilyen vizsgára készül, és ő lesz a skacokkal, szóval sajnálja, de nem jó neki.

J: Passz! Nincs ötletem, ez gáz. Mondjuk le a tábort? Vagy próbáljuk későbbre tenni?

A: A tábori ismeretek benne lesznek az áprilisi természettanvizsga anyagában, szóval meg kell tartani. Megvan! A dolgosvári efis kolléga, tudod, a kosáredző! Máris írok neki!

Feszült csend. Juli mandulát rág, idegesítően ropog a fogai közt. László a statisztikába mélyed, közben pattogatja az ujjait. Anna a széktámláját billegtet, mígnem arca felderül.

A: Szuper, ez a drága ember elvállalja! Valamit majd kér cserébe, azt írta. Nem baj, hadd kérjen, megoldjuk!

J: Ahhh.... Legördült a kő a szívemről. Laci, most már abbahagyhatod a pattogatást. Anna, majd ha a mamám járógipszet kap, egyik kedden elkísérlek az idősek gyaloglóklubjába is, készítek egy interjút a biztonságos lakás témában tervezett cikkemhez. Képzeld, remek ötleteket találtam a világhálón, majd megpróbálom itthon is terjeszteni. De legjobban az eséshárító brigád ötlete fogott meg. Kár, hogy a sípályán nem válik be: szóval, önkéntesek szerszámokkal kimennek az idősek lakására, és a legveszélyesebb pontokon átalakításokat végeznek. Például kapaszkodókat szerelnek fel, küszöbököt szüntetnek meg, felszedik a szőnyegetek és a biztonságosabb közlekedéshez átrendezik a szobákat. Szerinted rá lehetne venni a mi civiljeinket ilyesmire?

A: Miért ne? Segítettek múltkor is a boltok körüli akadálymentesítésben. De képzeld, én is olvastam egy jó kezdeményezésről az ezüstkoriak számára. Hollandiában az unatkozó nyugdíjasok mentorként segítik a szakmájukban dolgozó fiatalokat. Az önkormányzatoknak megéri kifizetni a mentoroknak az utazási költséget és még egy kis napidíjat is, mert egyrészt az idősebbek nagyobb aktivitása kisebb ellátási költséget jelent, másrészt a produktívitás és ezzel együtt a helyi adóbevételek növekszenek.

J: Okos! A szomszédomban például lakik egy kedves nyugdíjas pedagógus, aki unja a mindennapos kertészkedést, és sokszor nem tudja, mivel

üsse agyon az időt. Tarthatna rendszeresen konzultációt fiatal tanároknak például a nehéz esetet jelentő gyerekek pacifikálásáról. Lehet, hogy jobban élvezné, mint a fűnyírást.

A: A polgármestereknek ezt az ötletet fel is fogom vetni. Na, ideje indulnom, viszlát holnap!

Anna elviharzik, Juli telefonál, László a monitorra meredve dolgozik az egészségjelentés ábráin, majd megszólal a telefonja.

L: Azt mondd, a múlt hónapban 23 új cukorbeteget diagnosztizáltak a szakrendelőben? Igazad van, jó lenne tudni, hogy ez a magas érték kilóg-e akár időben, akár más járásokkal összevetve. Továbbítom a kérdést a Regionális Népegészségügyi Központ felé, ők majd bevonják az országos egészségmonitorozó központ elemzőit, és összevetik néhány évre visszamenőleg a havi ellátási adatokat. Gondolom, egy-két héten belül meglesz az eredmény.

Az Egészségszolgáltatók Szövetségének helyi vezetője lép a terembe, Julinhoz.

J: Hoztad a szolgáltatók frissített elérhetőségi táblázatát? Látom, itt vannak a dietetikusok, gyógytornászok, személyi edzők és pszichológusok adatai, oké. Ha a fizioterapeuták is belépnek a szövetségbe, akkor bővítjük az adatbázist a honlapon. De még jöhetnek az evidence based alternatív terápiák is!

Ismét László telefonja csörren.

L: Rendben, doktor úr, küldje nyugodtan a legújabb rendelési adatokat, elkészítem az összefoglaló ábrákat. Ha nem szerdára esik a jövő heti betegklub, akkor el is tudok menni az előadásra és bemutatom az ábrákat. Szívesen! Bár azt még nem tudom, a saját ábráimmal mikor készülök el! Hányadika is van ma? És egyáltalán, melyik évtized? Melyik ország?

A szerkesztőség köszönettel tartozik Kaposvári Csillának a közlemény korábbi változatához adott értékes szakmai javaslataiért.